

Veurjoar

M. Hagreis

As temet de dikke knöppe
zik wier riejt an kale töppe
van de oge beum.

As de loch nich meer zo gries is
en de weend nich meer as ies is,
dan kump 't veurjoar – wis e 't leuven?

As de bleumkes met eur köpkes
oetstekt boam 't grös bij tröpkes,
't neuske in de weend.
't Jonge vee wier in de moaten
dawwelt, weeld en oetgeloaten,
't veurjoar in – bliej as 'n keend.

As de vöggel zit loat heuren
en nich langer zit te treuren
oawer 't koolle weer.
As ze goat met stro en 't sjouwen
um eur nijeje nus te bouwen,
dan is 't veurjoar – leuve 't mer.

Waarm schient non de veurjaorszunne
achter 'n hogen es begunne.
means en deer wodt aans.
Zee hoo zik de blossem-slingers
um de tekke leit as wingers.
Veurjoar is 't – en 't is wat maans.